

Ügyszám: **523/E/2000**
Keltezés: **Budapest, 2007.03.27 12:00:00 de.**
Előadó bíró: **Harmathy Attila Dr.**
Közlöny információ: **20/2007. (III. 29.) AB határozat**
Közzétéve a Magyar Közlöny 2007. évi 37. számában
AB közlöny: **XVI. évf. 3. szám**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 138. §-a (3) bekezdésében szereplő „az Országgyűlés épületének kijelölt helyéről” szövegrész alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság elutasítja azokat az indítványokat, amelyek mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányulnak amiatt, hogy az Országgyűlés nem alkotta meg a teljeskörű parlamenti televíziós tájékoztatásról szóló szabályt.

3. Az Alkotmánybíróság visszautasítja azt az indítványt, amely az Országgyűlés Elnöke által kibocsátott, az Országgyűlés Hivatala Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról szóló 4/2003. számú elnöki rendelkezés megsemmisítésére irányul.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

Az Alkotmánybírósághoz két beadványt nyújtottak be a parlamenti televíziós közvetítésekkel kapcsolatban.

1. Az egyik indítványozó két kérést terjesztett elő. Az egyik kérése az volt, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Médiatv.) 138. §-ának (3) bekezdésében szereplő „az Országgyűlés épületének kijelölt helyéről” szövegrész alkotmányellenességét és semmisítse meg ezt a szövegrészt. A másik kérés arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság „állapítson meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet amiatt, hogy az Országgyűlés a parlamenti közvetítés vonatkozásában nem

teremtette meg a teljes körű televíziós tömegtájékoztatás lehetőségét”.

Az indítványozó szerint a Médiatv. támadott szövegrésze sérti a sajtószabadság és a közérdekű információk megismeréséhez való jogot, az Alkotmány 61. §-ának (1) és (2) bekezdését. A kérdéses szövegrész megsemmisítésén túlmenően a joggyakorláshoz véleménye szerint „a sajtószabadságot megfelelően érvényre juttatni engedő szabályozás” is szükséges.

2. A másik beadvány több indítványozó aláírásával érkezett. Az indítványozók egyik kérése szintén mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányult. Arra hivatkoztak, hogy a Médiatv. 138. §-ának (5) bekezdése előírta a közvetítési rend szabályozását, ennek ellenére a Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házzsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat (a továbbiakban: Hsz.) csak általánosságban rendelkezik a sajtótevékenység ellátásáról, nem szabályozza a közvetítési rendet.

Az indítványozók másik kérelme az Országgyűlés Elnöke által kibocsátott, az Országgyűlés Hivatala Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról szóló 4/2003. számú elnöki rendelkezés (a továbbiakban: Er.) megsemmisítésére irányult. Sérelmesnek tartják, hogy „az Országgyűlés Elnöke a vonatkozó jogszabályokat és egyéb belső szabályzatokat úgy értelmezi, hogy az egyes sajtószerveknek kizárólag az ezen zártláncú rendszeren keresztül biztosított képet van joguk közvetíteni az ülésteremből, a Parlament egyéb részeiből a stábok nem közvetíthetnek, illetve saját maguk nem készíthetnek felvételeket”.

Az indítványozók megállapítják, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) értelmében az Országgyűlés elnökének rendelkezése nem jogszabály és nem is minősül az állami irányítás egyéb jogi eszközének, „azonban azok rendelkezései álláspontunk szerint közvetlenül érintik az állampolgárok és a sajtószervek alkotmányos jogait, ugyanis meghatározzák azokat a kereteket, amelyek között az Országgyűlés üléseivel kapcsolatban az Alkotmányban biztosított sajtószabadság megvalósulhat”, így sor kerülhet az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. §-ának b) pontja alapján az utólagos normakontrollra.

Az indítványozók mindkét kérelmüket az Alkotmány 61. §-ára alapítják. Hivatkoznak továbbá a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (a továbbiakban: Sajtótv.) 4. §-ára és 5. §-ára. Álláspontjuk szerint a sajtószervek nem tudják teljesíteni azt a feladatukat, hogy gyorsan és pontosan tájékoztassanak az állami szervek működéséről. „Arra ugyan lehetősége van az írott sajtó képviselőinek, hogy milyen események történtek, ugyanakkor a hang és képfelvételek saját eszközzel történt rögzítése tilalmának kimondásával a sajtó egy részét megfosztják attól a jogától, hogy saját maga rögzítse és közvetítse a megtörtént eseményeket. A tények közül szubjektívan válogat a zárt láncú adás készítője és ezáltal meghatározza, hogy mely események kerüljenek nyilvánosságra és mely események nem, milyen legyen a közlés képi tartalma.”

3. A két indítvány tárgya egymással összefügg. Ezért az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.; a továbbiakban: Ügyrend) 28. §-ának (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a két ügyet egyesítette.

II.

Az Alkotmánybíróság az indítványok elbírálásánál a következő jogszabályokat vette alapul:

Az Alkotmány hivatkozott szabálya:

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.

(2) A Magyar Köztársaság elismeri és védi a sajtó szabadságát.”

A Médiatv. rendelkezései:

„138. § (1) Az Országgyűlés ülései egészének, a kinevezésekkel és jelölésekkel kapcsolatos nyilvános országgyűlési bizottsági meghallgatásoknak, valamint szükség szerint az országgyűlési bizottságok üléseinek közvetítésére e törvény hatálybalépésétől számított egy éven belül zártláncú televíziós rendszert kell létesíteni.

(2) A zártláncú rendszerből kimenő jelet valamennyi műsorszolgáltató számára hozzáférhetővé kell tenni. A rendszerhez való csatlakozás költségei a műsorszolgáltatót terhelik.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltak nem érintik bármely műsorszolgáltatónak azt a jogát, hogy az Országgyűlés épületének kijelölt helyéről vonalon műsort közvetítsen vagy rögzítsen.

(4) A kimenő jelről egy-egy rögzített, bárki számára hozzáférhető példányt az Országgyűlési Könyvtárban és az Országos Széchényi Könyvtárban kell elhelyezni. Az Országgyűlési Könyvtár biztosítja a rögzített anyag megtekinthetőségét és költségtérítés ellenében arról bárki által szabadon felhasználható másolatot készít. Egy-egy példányt a Magyar Televízió, illetve a Magyar Rádió (hanganyag) archívumában is el kell helyezni.

(5) Az országgyűlési tevékenység közvetítésének pártatlanságát biztosító közvetítési rendet az Országgyűlés Házszabályának mellékleteként a törvény hatálybalépésétől számított egy éven belül kell meghatározni.

(6) Az az országos műsorszolgáltató, amely kizárólag az Országgyűlés tevékenységének folyamatos és teljes bemutatásával, illetve ehhez kapcsolódó elemzésekkel foglalkozik, e törvény szerinti közműsor-szolgáltatónak minősül.”

A Sajtótv. szabályai:

„Tv. 4. § (1) A hiteles, pontos és gyors tájékoztatást az állami szervek, a társadalmi szervezetek és az egyesületek a saját kezdeményezéseikkel, továbbá a szükséges felvilágosításoknak és adatoknak a sajtó rendelkezésére

bocsátásával kötelesek elősegíteni. Meg kell tagadni a felvilágosítást, ha az a 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmakba ütközik, illetőleg ha az állami, szolgálati, üzemi (üzleti) vagy magántitkot sért, és a titoktartási kötelezettség alól az arra jogosult szerv vagy személy nem adott felmentést.” „Tv. 5. § A sajtó - az érdekeltek hozzájárulása nélkül is - tájékoztatást adhat az állami szervek, a gazdálkodó szervezetek, a társadalmi szervezetek és az egyesületek, valamint ezek bizottságai nyilvános üléséről, továbbá a bíróságok nyilvános tárgyalásairól.”

A Hsz. szabálya:

„145. § (5) A Hivatal az Országgyűléssel kapcsolatos sajtótevékenység ellátása keretében
a) gondoskodik az Országgyűlés hivatalos sajtóközleményeinek a tömegtájékoztatási szervekhez történő eljuttatásáról;
b) szervezi az Országgyűlés testületeinek, tisztségviselőinek és rendezvényeinek sajtónyilvánosságát;
c) biztosítja a sajtó munkatársainak tájékoztatását az Országgyűlés működéséről.”

III.

Az indítványok nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta meg, hogy a Médiatv. 138. §-ának (3) bekezdésében szereplő támadott szövegrész ellentétben áll-e az Alkotmány 61. §-ának (1) és (2) bekezdésével.

Az Alkotmány 61. §-ának (1) bekezdése kinyilvánítja a véleménynyilvánítás szabadságát és ezzel összefüggésben a közérdekű adatok megismerésének szabadságát. A (2) bekezdés a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódóan deklarálja a sajtószabadság védelmét.

A 30/1992. (V. 26.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a véleménynyilvánítás és az ebbe beletartozó sajtószabadság a plurális demokratikus társadalom alapvető értékei közé tartozik (ABH 1992, 167, 170.). A 37/1992. (VI. 16.) AB határozat pedig az Alkotmány 61. §-ának értelmezésével megállapította, hogy a sajtó nemcsak a szabad véleménynyilvánítás eszköze, hanem alapvető szerepe van a véleménynyilvánítás feltételét képező tájékozódásban is; demokratikus közvélemény csak teljes körű és tárgyilagos tájékoztatás alapján jöhet létre (ABH 1992, 227, 229-230.). Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve, az országos közügyek megvitatásának elsődleges fóruma. A parlamenti vita megismerése hozzájárul ahhoz, hogy az állampolgárok olyan információkat kapjanak, amelyek birtokában kellő tájékozottsággal tudnak részt venni a politikai vitákban és a döntéshozatalban [50/2003. (XI. 5.) AB határozat, ABH 2003, 566, 576.]. A közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos alapjog érvényesítése az államot kötelezi a közzolgálati hírszolgáltatók folyamatos és zavartalan működtetésére [22/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 176, 194.].

A választott népképviselői testületek működéséről való

tájékoztatás lehetősége a közérdekű adatok megismerésének alapjogából következik. Az állampolgároknak ez a tájékozási lehetősége egyúttal a testületek demokratikus működésének is egyik biztosítéka [32/1992. (V. 29.) AB határozat, ABH 1992, 182, 183.]. A közhatalmi szervek működésének ellenőrizhetősége a jogállamiság egyik garanciája és így a közérdekű adatok megismerésének joga ugyanúgy védelmet kell, hogy élvezzen, mint a véleménynyilvánítás szabadsága. Ez az alapjog is korlátozható az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdésében előírtak szerint, de a korlátozás alkotmányosságának megítélésénél a jogállami szempontokra is tekintettel kell lenni [34/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 177, 192.].

2. A parlament tanácskozásainak rádiós és televíziós közvetítésével kapcsolatban a külföldi gyakorlat nem mutat egységes képet. Az Európa Tanács Közgyűlése részére készített összehasonlító áttekintés (Council of Europe, Parliamentary Assembly Doc. 7106, 1403-16/6/94-1-E) szerint vannak olyan országok, amelyekben csak az állami televízióknak biztosítanak lehetőséget a közvetítésre, másutt minden televíziós társaságnak lehetősége van a közvetítésre. Több országban ellenőrzik, hogy mi kerül közvetítésre. Az ellenőrzés olyan módszere is érvényesül, hogy megszabják a közvetítés szakmai szabályait. Egyes parlamentek saját technikai berendezéseiket bocsátják rendelkezésre a televíziós közvetítések céljaira. Elterjedt az a tájékoztatási módszer, amelynél a parlament bocsát rendelkezésre a tömegtájékoztatás céljaira olyan összefoglalókat, amelyek áttekintést adnak a parlamentben történekről. A közvetítések közös általános elveként jelenik meg az objektív, elfogulatlan, kiegyensúlyozott, érthető tájékoztatás követelménye.

Széles körben ismertté vált és befolyást gyakorol az angol parlament által elfogadott szabályzat, amely meghatározza, hogy miről és milyen módon lehet felvételeket készíteni, előírja továbbá a közvetítés szerkesztési elveit. A parlamenti közvetítések a parlamenti szervezet közreműködésével történnek. Az Európa Tanács Közgyűlésének 1997-ben hozott határozata a parlamenti munkáról szóló tájékoztatás fontosságának kiemelése mellett felhívja a figyelmet arra, hogy a szenzációkkal foglalkozó, nem kiegyensúlyozott tájékoztatás a demokráciát veszélyezteti, és ezért a parlamenteknek olyan intézkedéseket kell tenniük, amelyek biztosítják a színvonalas, kiegyensúlyozott közvetítést [Council of Europe, Parliamentary Assembly Resolution 1142 (1997)] .

3. A Médiatv. támadott rendelkezése korlátozza a sajtószabadságot, valamint a közérdekű adatok megismerésének, illetőleg terjesztésének jogát azzal, hogy előírja, a műsorszolgáltató csak az Országgyűlés épületének kijelölt helyéről közvetíthet vagy rögzíthet műsort.

A 20/1990. (X. 4.) AB határozat óta kialakult gyakorlat szerint alapjog korlátozása akkor nem alkotmányellenes, ha az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése szerint törvény határozza meg a korlátozást a szükségesség és arányosság szem előtt tartása mellett (ABH 1990, 69, 71-72.). A korlátozás más alapjog vagy alkotmányos érték védelme érdekében, elkerülhetetlen esetben, a

szükséges mértékben és arányos módon történhet meg [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 85.].

Az alapjogok védelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság a 64/1991. (XII. 17.) AB határozat indokolásában kifejtette, hogy az államnak az alapjogok megvalósításához szükséges jogszabályi és szervezeti feltételek alakításánál mind a többi alapjogra, mind egyéb alkotmányos feladatára tekintettel kell lennie, biztosítania kell az alapjogok összhangját (ABH 1991, 297, 302-303.). Ennek az elvnek az alapján a 30/1992. (V. 26.) AB határozat az egyéni véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban a következő elvi álláspontot fogalmazta meg:

„Az egyéni véleménynyilvánítási szabadság szubjektív joga mellett tehát az Alkotmány 61. §-ából következik a demokratikus közvélemény kialakulása feltételeinek és működése fenntartásának biztosítására irányuló állami kötelezettség. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog objektív, intézményes oldala nemcsak a sajtószabadságra, oktatási szabadságra stb. vonatkozik, hanem az intézményrendszernek arra az oldalára is, amely a véleménynyilvánítási szabadságot általánosságban a többi védett érték közé illeszti. Ezért a véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határait úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék.” (ABH 1992, 167, 172.).

A 36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolásában az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható. Az emberi méltóság, becsület, jóhírnév is a véleménynyilvánítási szabadság korlátja lehet (ABH 1994, 219, 230, 231.). Általános jelleggel állapította meg a gyakorlat alapján az 57/2001. (XII. 5.) AB határozat, hogy a véleménynyilvánítási jog korlátozását szükségessé teheti alapvető jog védelme, a demokratikus közvélemény kialakulása feltételeinek és működése fenntartásának biztosítására irányuló állami kötelezettség (ABH 2001, 484, 494.).

4. A Médiatv. 4. §-ának (1) bekezdése a műsorszolgáltatás általános követelményeként rögzíti, hogy a tájékoztatásnak – egyebek mellett – tárgyilagosnak és kiegyensúlyozottnak kell lennie.

A rádió és televízió szabadságával kapcsolatban a 37/1992. (VI. 10.) AB határozat kifejtette, hogy a rádióknak és televízióknak elvileg képesnek kell lennie a vélemények teljes körű, kiegyensúlyozott arányú és valóság-hű kifejezésre juttatására, elfogulatlan tájékoztatásra (ABH 1992, 227, 230.). Az 1/2005. (II. 4.) AB határozat pedig azt állapította meg, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága akkor érvényesül, ha a rádióra és a televízióra olyan szabályok vonatkoznak, amelyek kizárják a műsor tartalmának a tájékoztatás elfogulatlanságát sértő befolyásolását (ABH 2005, 31, 43.).

A fenti követelményeket figyelembe vevő műsorszolgáltatás biztosítására szolgál a Médiatv. 138. §-ának (1) bekezdése alapján – az angol mintának megfelelően – létesített zártláncú televíziós rendszer. Az ebből a rendszerből kimenő jel valamennyi műsorszolgáltató részére hozzáférhető [138. § (2)

bekezdése]. A kimenő jelek alapján rögzített példány két nyilvános könyvtárban elhelyezésre kerül és arról bárki másolatot készíthet [138. § (4) bekezdése]. A zártláncú közvetítés, valamint a kijelölt helyeken történő felvételkészítés – a nemzetközi tendenciával összhangban – az Országgyűlés munkájáról szóló kiegyensúlyozott, pártatlan, elfogulatlan és teljeskörű tájékoztatást szolgálja. Az a korlátozás, amely ezzel a rendszerrel jár, szükségesnek tekintendő az Országgyűlés, mint legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerv munkája zavartalanságának, a demokratikus közvélemény kialakulása és érvényesülését biztosító tárgyilagos és tényszerű tájékoztatásnak az érdekében. Ez a szabály, amely nem teszi lehetővé, hogy az Országgyűlés épületének bármely pontjáról történjék műsorszolgáltatás, nem jelent aránytalan korlátozást az érintett alapvető jogok és alkotmányos értékek védelméhez viszonyítva.

Ezért az Alkotmánybíróság a Médiatv. 138. §-ának (3) bekezdésében szereplő, támadott szövegrész alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

IV.

Az Alkotmánybíróság az indítványok alapján megvizsgálta a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet.

Az Abtv. 49. §-ának (1) bekezdése szerint akkor állapít meg az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet, ha a jogalkotó szerv jogszabályi felhatalmazásból eredő jogalkotási kötelezettségét elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő.

A Médiatv. 138. §-ának (5) bekezdése előírta, hogy az Országgyűlés Házzabályának mellékleteként meg kell határozni az országgyűlési tevékenység közvetítésének pártatlanságát biztosító közvetítési rendet. A szabály megalkotására egyéves határidőt szabott meg.

A Hsz. 145. §-ának (5) bekezdése nagyon általános megfogalmazással megjelöli az Országgyűlés Hivatalának a sajtó munkatársai tájékoztatásával kapcsolatos kötelezettségét. Az Országgyűlés azonban a Médiatv. 138. §-ának (5) bekezdésében megállapított jogalkotási feladatnak nem tett eleget.

A 22/1990. (X. 16.) AB határozat kifejtette, hogy a jogalkotó szerv köteles jogszabály alkotására vonatkozó kötelezettségének eleget tenni, ha a hatáskörébe és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezés igénye állapítható meg. Az Abtv. 49. §-ának (1) bekezdése alapján azonban pusztán valamely jogi szabályozást igénylő kérdés szabályozásának elmaradása nem minősül mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességnek (ABH 1990, 83, 86.).

Az 1621/E/1992. AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogalkotó mérlegelésére tartozik, szabályoz-e valamilyen élethelyzetet, és ha valamilyen kérdést rendez, akkor milyen részletességű a szabályozás. Mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség csak akkor állapítható meg, ha a szabályozás hiányossága alapvető jog vagy az Alkotmányban deklarált alkotmányos elv érvényesülését gátolja (ABH 1993, 765, 766.).

A szabad véleménynyilvánítás és a sajtószabadság alapjogának érvényesülését akadályozza, ha a jog érvényesítéséhez feltétlenül szükséges szabályozás nem létezik [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.]. A közérdekű adatok megismerhetőségét biztosító szabályoknak egy meghatározott törvényben megállapítható hiányát vizsgálva az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogalkotási hiányosság nem alapozza meg a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását, ha a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény alapján a közérdekű adatok szolgáltatásának kötelezettsége megállapítható (545/B/2001. AB határozat, ABH 2002, 1304, 1314-1315.). Az indítványok alapján vizsgált esetben a közérdekű adatok megismerését a hivatkozott jogszabály lehetővé teszi. Az a tény, hogy nincs olyan szabály, amely biztosítaná az Országgyűlés épületének bármely helyéről a televíziós felvételkészítést, nem keletkeztet sem a sajtószabadság joga, sem a közérdekű adatok megismerésének joga tekintetében alkotmányellenes helyzetet. Az Alkotmánybíróság azt is figyelembe vette, hogy bár a Médiatv. 138. §-ának (5) bekezdése alapján szükséges a közvetítés pártatlanságát biztosító közvetítési rend szabályozása, a közvetítéssel kapcsolatos alapvető követelményeket a Médiatv. különböző rendelkezéseiben meghatározta [4. § (1) bekezdése, 138. § (1)-(3) bekezdése]. Az elmondottak alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a jogalkotási hiányosság nem éri el az alkotmányellenesség szintjét. Ezért a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokat elutasította.

V.

Az Er. az Országgyűlés Hivatalának szervezeti és működési szabályzatát határozza meg. A Jat. 46. §-a és 49. §-a alapján az Országgyűlés elnökének rendelkezése nem minősül sem jogszabálynak, sem az állami irányítás egyéb jogi eszközének. Az Abtv. 1. §-a alapján a jogszabálynak és az állami irányítás egyéb jogi eszközének nem minősülő Er. alkotmányossági vizsgálatára az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre. Ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. §-ának b) pontja alapján az Er. megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila
előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András
alkotmánybíró

Dr. Kiss László
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László
alkotmánybíró